

Mevlid İ Şerif Naat

– safdeha · 07 Aralık 2015

Kâinat üzerinde bilindin efendisi, Âlemlere rahmettin, Allah'ın sevgilisi Kutlu olsun doğumun ahiri ve evveli Ne kadar sevinsek az, anlayabilsek biraz! Amine doğumunla yaşamıştı saadet, Melekler korudular açtılar hemen kanat Mucizeler yaşandı, Rabbimden gelip rahmet Gezdiğin her yerde nur... Sığmaz deftere yaz, yaz! Altıncı yaşındaydın kalmıştın artık yetim Ana, baba, deden de geçmişten oldu resim, Talip'in şefkatinde, yok oluyordu özlem Ne güzel de çocuktun, yaratılmış tarifsiz... Hep emin bilinirdin, ye-iç helal yutandınHacer-ül Evsed taşı için hakem atandın Kâbe inşaatının her taşına dokundun Hiç kimseyi üzmezdin "ben"i yıkıp yaptın biz... Busra'da gördü rahip tende peygamber mührü Övgülerle coşmuştu yaşatmıştın huzuruŞam'a gitmeyin dedi ederse bu zuhuru Hemen yaparlar dedi on bir yaşında infaz! Busra'dan döndü hemen kervanlarla Mekke'ye Yakıcı güneş çölde söndü, döndü tekkeye Melekler büründüler buluttan bir takkeye Dünya emrindeydi her adımına nafız! Yirmi beş yaşındaydı evlendirildi yetim Hatice anamızın saf şefkatine teslim Saadet doldu her an fotoğrafında resim Ümmetine örnek hep, aşkla büyüyen filiz! Mekke küfrün merkezi, azgınlıkta manzara Huzur vermiyordu hiç, bu görüntü de tasa Kırkına geldiğinde çekildin inzivaya Cebel-i Nur'da yardı, zikir ederdin sessiz! Nur dağında ses "Oku!" diyordu sanki alaz Korkmuş, "Okuma, yazma bilmem..." dedin Cebrail'e Tekrar, tekrar sordu nur parlayan kesin dille Betin benzin sararmış, dönmüştün ala güle... Peygamberlik mührü o gün, verildi müjdesi Anlatınca teselli, iman etti zevcesi Bekir, Zeyd ve Aliydi, ilk İslam şeceresi Öğrendiği gibi de kıldırılmıştı ilk namaz! İslam'ın yaşandığı Mekke şehri yılları Tek işkence bilirdi müşriğin akılları Hatice anamızdı yar, teselli dalları Kâfirler azgın olsa da, sabırdı tek niyaz... Ömer'in biatiyle erişti sayı kırklar, Yürüdüler Kâbe'ye tek yürekti ayaklar, Sokaklarda ilahi cengâverdi ataklar, Tekbirleri ummana, arza varmıştı eşsiz! Amcandı Ebu Talip, hep kâfırın yanında Sevse de yeğenini gelenekti kanında Din değiştirmek zordu, yaşamak hoştu şanla Ne kadar üzölmüştün, inanmazken şüphesiz! Birinci akabe'de ikinci akabe'de Biat etmişti Ensar, hep birlikte Medine Bir kerecik olsun ne ah çektiler ne de naz Muhacir olmuşlardı bu hicretle sahabe... Yasin'i okuyarak hanesinden çıktılar Ali yatağındaydı o gecede, baktılarKimse onu görmedi, hicretine aktılar Rabbim müşrik gözlere, sanki çekti kara bez! Bekir Sıddıktı daim, içtenlikte şahane Neyi var neyi yoksa ona verirdi dese, Paylaşmaya hazırdı konuşması bahane, Sevr mağarasında dost, tek teselliydi, tek yüz... Dedi "Taleal Bedru aleyna..." Medine'liHalkında, neşe, sevinç oldu coşkudan deliiki düşman kabile barışıp oldu veliRahmet peygamberine sarıldı, dokundu yüz!Ensar neye sahipse vermişti muhacire, Tanımakta değildi derdi, hak tek kaide, "Ver..." deseydi akardı infaklar maideye! Resulünün ağzından dinledikçe her vaaz! Uhud'ta her yerinden yara bere almıştın Taif'te Zeyd'le birden taş selinde kalmıştın Kâbe'de her namazda ağlar eve gelmiştin Yinede müşriklere etmedin asla hiç buğz... Uhud'taki savaştan sonra buraya gelir, Hatıralar canlanır yaşadığını bilir, "Uhud der bizi sever, biz de Uhud'u" nasıl Şehitlere ağlardın, sesinden titrerdi arz... Mekke fethedilirken müşriklere korkular İhtişamlıydı ordu, yapıldı ne övgüler Hüzünlüydün o günde geçmişinden öyküler Taşında, havasında, hatırladın ne çok giz... Toprağa karışmıştı ah... Amcan ve Hatice Cennet-i Muallaydı özlem yeri netice Bilal-i

Habeş'iydi okumuştı gür ezan Zikirlerin şevkiyle Kâbe'de kıldın namaz... Mekke'de kalamadın
Medine'ydi baş şehrin Doğduğun yer değildi doydüğün yerdi mihrin Ömrün her anı zafer gördün,
vurduça mührün Asr-ı saadet zaman, Müslüman'a ilk eskiz... Ellerin ağzındaydı hep
sessizce gülerdi Gerekirse konuşur yanılsa söz alırdı Öğlen namazdan sonra az uykuya
dalardı Cemaline bakılsa aşka düşerdi her göz! Sahaben konuşursa dikkatlice dinlerdin Dünyalık boş
sözlerse, doğrusunu söylerdin Güzellik dillenirse keyif alır izlerdin Her hareketin sünnet, hadislerin oldu
söz... Ne uzun ne de kısa hoş bir sakalın vardı Gözlerine bakana kâinat salim yardıDünyaya emanet der
Müslümana şer, nardı Sümbüllerde kokardın, gülde kaldı izleri... At deve yarışını izlerdi,
yarışırdı Sıradan insan gibi gezerdi dolaşırdı Ne makamda padişah ne de taht yakışırdı Aşk doluydu
yüreği, altın gibi paslanmaz... Cebinde hep taşırdı, kokusu, ayna, tarak Elbisesi ter temiz, kirse teninden
uzak Her işi kendi yapar, istemezdi tek uşak Misafırine hizmeti, verirdin her an cevaz... Şer söz nedir
bilmezdi, dilinde hoş iltifat Ne kinci ne de kızgın, aksine vardı şefkat Asla israf etmezdi derdi her şey
emanet Neyi varsa verirdi muhtaca, sanki deniz... Torunları üstüne çıkar varsa secdeye Kalırdı uzun süre
oynasın diye öyle Torunları inince kaldığı yer içinde Devam ederdi yine huşuyla namazına... Yirmi yıllık
bir İslam düşmanıydı İkrime, Hamza'yı öldürendi Süfyan'ın nedimesi "Günahlarına tövbe edenler
bizimledir!" Diyerek de, affettin değişmeyen tarzınla... Her sözünde emindin yalan nedir bilmezdin Hep
doğruyu tavsiye eder, bunda yılmazdın Çirkinliği sevmezdin ağzına da almazdın Sukut altındır derdin,
dinlemekse en leziz! Cebel-i Nur huzurdu, insanlığın kalesi Kâbe'yi seyrederdin şems izinde
halesi Eğimler kıvrımlar da görünürken hanesi Tıkanmadan soluğun, yürürdün doruğa tez... Şu günahkâr
nefsimiz zorlanmaktadır her an Biz tırmanırken nefes nefese kalırken can Koklarken kayasını mis gibi
kokun yaygın Hala izlerin kalmış, orada kaldım ne az... Her şey anlara yenik derdin her şey emanet Yiyin
için helali, israf etme cemaat Müslüman kardeşindir, birlikte bul sefahat Ensar gibi paylaşın, yığmayın
çal, çaput, bez... Savaşta biri aman dilediyse öldürme Dinsiz bile olsa bu, cana kıyıp, soldurma Girdiğin
meclisine asla gıybet doldurma Sakın canına kıyıp, kor ateşte olma köz... Çölün kuraklığında her adımın
da cennet Şemsiyendir bulutlar esen yeller afiyet Sahabenle övündün, İslamiyetti devlet Veda
hutbesinde yüz binler sana verdi söz... Alemlere rahmetsin, emrindeyim sultanım, Sünnetini yaşarım,
Kur'an solur her anım, Sahabenin kalbinde, hep izinde dolandım Görmek dilerim seni-şu fakirin, ben
aciz...Saffet Kuramaz